

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu przypomniał o tym, jak należy rozumieć postanowienie art. 66 ust. 2 pkt 1 ustawy wdrożeniowej, według którego w przypadku, gdy na jakimkolwiek etapie postępowania w zakresie procedury odwoławczej zostanie wyczerpana kwota przeznaczona na dofinansowanie projektów w ramach działania, właściwa instytucja, do której wpłynął protest, pozostawia go bez rozpatrzenia. Jak kształtowały się stanowiska stron i co powiedział na ten temat Sąd?

W omawianej sprawie zdaniem organu do wyczerpania alokacji dochodzi wówczas, gdy wartość projektów wybranych do dofinansowania i umieszczonych na liście osiągnęła wysokość kwoty przeznaczonej na dofinansowanie. Według organu, aby doszło do wyczerpania alokacji nie jest konieczne zawarcie umów o dofinansowanie projektów. W kontrolowanych sprawach, co wynika z akt administracyjnych, organ zatwierdził listę projektów, które pozytywnie przeszły ocenę merytoryczną oraz negocjacje. Natomiast w ocenie Skarżącej definitywne wyczerpanie środków oznacza zawarcie umów lub wydanie decyzji dotyczących dofinansowania poszczególnych projektów.

Sąd podzielił stanowisko zarówno Skarżącej, jak i stanowisko przedstawiane w orzeczeniach Naczelnego Sądu Administracyjnego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21.11.2019, sygn. akt I GSK 1855/19, z dnia 20.03.2019, sygn. akt I GSK 179/19, z dnia 4.01.2018, sygn. akt II GSK 23/18, z dnia 5.12.2017, sygn. akt II GSK 3577/17), że wyczerpanie alokacji, o którym mowa w art. 66 ust. 2 pkt 1 ustawy wdrożeniowej, to faktyczne wyczerpanie środków, będące konsekwencją zawarcia umowy o dofinansowanie lub wydania decyzji o dofinansowaniu, które zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy wdrożeniowej stanowią podstawę dofinansowania projektu. Takie rozumienie pojęcia wyczerpania alokacji umożliwia precyzyjne ustalenie, czy w sprawie doszło do faktycznego wyczerpania kwoty przeznaczonej na dofinansowanie projektów, a zatem czy organ, pozostawiając protest bez rozpatrzenia, prawidłowo zastosował art. 66 ust. 2 pkt 1 ustawy wdrożeniowej.

Za takim rozumieniem wyczerpania kwoty przeznaczonej na dofinansowanie projektów przemawia zdaniem WSA treść art. 52 ust. 1 ustawy wdrożeniowej. Zgodnie bowiem z tym przepisem to umowa o dofinansowanie projektu albo decyzja o dofinansowanie projektu stanowi podstawę dofinansowania projektu. Ponadto, umowa o dofinansowanie projektu może zostać podpisana, a decyzja o dofinansowaniu projektu może zostać zawarta, jeżeli projekt spełnia wszystkie kryteria, na podstawie, których został wybrany do dofinansowania. Jak wskazał Wojewódzki Sąd, wynika zatem z tego, że samo umieszczenie projektu na liście projektów wybranych do dofinansowania nie stanowi wiążącego przyrzeczenia (zobowiązania) zawarcia umowy o dofinansowanie. Również wnioskodawca nie uzyskuje na tym etapie wyboru projektu roszczenia o zawarcie umowy o dofinansowanie. Właściwe instytucje mają bowiem możliwość zmiany swojej decyzji, w razie wystąpienia w okresie pomiędzy akceptacją listy rankingowej a dniem zawarcia umowy okoliczności uniemożliwiających przekazanie pomocy. W toku są bowiem procedury związane z przydzielaniem środków. A nawet ci, którzy znaleźli się na liście rankingowej, mogą jeszcze zrezygnować z ubiegania się o i przyznanie środków.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 22 stycznia 2020 r., III SA/Po 817/19

Źródło: [CBOSA](#)